І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 171. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 16-го ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER) 1972 No. 171. VOL. XXIX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

П'ятниця, 15 вересня 1972 р.

НАЙБІЛЬШИЙ У СВІТІ ЛІТАКОНОСЕЦЬ „Ентерпрайз", що має понад 4 000 команди на борту, відплив в внапрямку до В'єтнаму, де він на певний час увійде до складу 7-ї бойової фльоти ЗСА. Група так званих прихильників миру на кількох човнах хотіла перешкодити відплиттю корабля - велетня, але як тільки запрацювали мотори „Ентерпрайза", ті човники швидко відплили геть, боячись, що їх затягне у водяний вир за кораблем. „Протестанти" розмахували здалеку транспарентами з написами проти антикомуністичної війни у В'єтнамі.

ПОБЛИЗУ АНЧОРАДЖУ НА АЛЯСЦІ через несправність помпи вилилось яких 50 000 ґальонів авіяційного пального у воду. Хоча негайно були викликані автоцистерни, які витворюють вакуум і втягають у баки розлите пальне, все таки вітром рознесло чимало пального по хвилях.

КАНДИДАТ НА ПРЕЗИДЕНТА ЗСА від Американської партії Джон Шміц виступав у Манчестері на передвиборчих зборах. Він сказав, що коли б його вибрали на президента, то негайно кинув би вояків „Зелені берети" й ін. військові частини, щоб вони штурмом визволили американських військовополонених у Північному В'єтнамі.

СЕЙСМОЛОГІЧНІ СТАНЦІЇ ЗСА зареєстрували сильні підземні поштовхи, що сталися на Нових Гібридських островах у Тихому океані.

ЗСА ВИРІШИЛИ НАДІСЛАТИ ДО КАМБОДЖІ 10 000 тонн рижу, для допомоги виголоднілому населенню. У Камбоджі є тепер велика харчова криза, а головним харчем у тій країні є риж.

ДРУЖИНА АМЕРИКАНСЬКОГО ПИСЬМЕННИКА Ірвінґа, Едіт Ірвінґ, покищо перебуває на свободі в Швайцарії, куди вона добровільно приїхала на суд. Її обвинувачено у фальшуванні документів для швайцарського банку, а її чоловіка, який сидить у в'язниці — у фальшуванні біографії мільйонера Гюза, який не уповноважував Ірвінґа писати його біографію і з ним не зустрічався. Едіт Ірвінґ оперувала незаконно одержаним гонораром.

НАПІВГОЛОДНА ЧІЛЕ ПРОВАДИТЬ ПЕРЕГОВОРИ з представниками Швеції, бажаючи купити в тій країні військові літаки. Чіле має заплатити від 10 до 15 мільйонів долярів за 10 шведських понадзвукових військових літаків топу „Сааб-Х-15", хоча та країна винна багатьом іншим державам мільйони долярів.

ПАПА ПАВЛО VI ПРОМОВЛЯВ в минулу середу 13 вересн до паломників в його літній резиденції Кастель Ґандольфо і таврував людей за прив'язування ними надто великої ваги до задоволювання змислів, при чому пов'язав потурання змислам з поширенням наркоманії. Папа виступив також проти нехтування традиційними назверхніми формами та проти нахилу до непристойної ноші і непристойного поведення.

СОВЄТИ ПРОДАЮТЬ заприязненим державам перестарілі танки, що їх виключили вже з власного користування. Лібія закупила за 6 мільйонів дол. 40 танків Т-54 давньої чеської продукції. Ті танки виявилися цілком нездатними у бойових діях на Близькому Сході. Північний В'єтнам втратив майже всі 600 таких танків, що їх дістав був від СССР.

СОВЄТСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ МІНІСТЕР АНДРІЙ ГРЕЧКО ПРИЛЕТІВ до Праги на великі військові маневри, які відбуваються на території Словаччини з участю військ СССР, Польщі, Східньої Німеччини, Чехо - Словаччини й Мадярщини. Румунський і болгарський військові міністри є також приявними на тих маневрах, як обсерватори, але війська тих двох країн не беруть в маневрах участи.

У ПАРИЖІ ВІДБУВАЮТЬСЯ затяжні совєтсько-еспанські переговори щодо підписання торговельного договору між СССР й Еспанією. Між тими державами нема дипломатичних взаємин. Коли підпишуть між ними торговельний договір, то це буде перша умова між тими державами від часу, як до влади в Еспанії прийшов Франсіско Франко.

МІЖНАРОДНА ФЕДЕРАЦІЯ ЖУРНАЛІСТІВ ЗГОЛОСИЛА меморіял до турецького уряду з вимогою звільнення з в'язниць турецьких журналістів та припинення переслідування преси на базі гострого пресового декрету і винняткового стану, що існує в Туреччині від квітня минулого року. Міжнародна Федерація журналістів відбула свою конференцію в Істанбулі в Туреччині.

ПРЕЗИДЕНТ АФРИКАНСЬКОЇ УҐАНДИ ІДІ АМІН ПОСТАВИВ ультимативний термін для виїзду з Уґанди 55.000 азійців з британійськими пашпортами найдалі до 8 листопада ц. р., загрозивши, що хто з них залишиться в Уґанді після того терміну — військо буде їх виарештовувати і запроторювати до спеціяльних кацетів. Названий президент закинув Британії, що вона пляново зволікає з перевозом з Уґанди своїх громадян азійського походження.

В ІНДІЇ В РІЗНИХ МІСТАХ ВІДБУЛИСЯ в останніх тижнях бурхливі заворушення, в яких згинуло вже понад 60 осіб. Уряд Індіри Ґанді закидає опозиції, що це вона інспірує й організує такі заворушення, щоби робити труднощі режимові, — опозиція заперечує це і скидає вину на уряд, який не вміє боротися проти доріжні.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС

НЮЙОРКСЬКА ОКРУГА ПЕРШУНОМ СЕРПНЯ

В серпні ц.р. округа Великого Ню Йорку стала подвійним чемпіоном. Вона придбала найбільше число нових членів в тому місяці, 46 осіб, чим збільшила загальне число своїх нових членів, придбаних в цім році, тобто до кінця серпня 1972 р., до 269, що винесло її на самий верх поміж усіми трицяти округами УНС — крім одної: Чикаґа, яка з кінцем серпня має точно таке саме число придбаних членів, тобто 269. Беручи до уваги факт, що округа Чикаґа впродовж ряду років була чемпіоном УНСоюзу, а навіть в поточнім році до травня була також на чолі табелі округ, ця серпнева перемога Ню Йорку є чималим подвигом. Округою Ню Йорку, враз із іншими округами Нюйоркського стейту, відає обласний організатор Василь Оріховський.

СЕНАТ ЗАТВЕРДИВ ДОГОВІР МІЖ ЗСА І СССР В СПРАВІ ОБМЕЖЕННЯ НУКЛЕАРНОЇ СТРАТЕГІЧНОЇ ЗБРОЇ

Вашинґтон. — Після понад цілого місяця дебат Сенат ЗСА затвердив у четвер 14 вересня ц. р. підписаний през. Ніксоном у травні ц. р. в Москві договір між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом про обмеження стратегічної зброї — нуклеарних офензивних ракет на протяг п'яти років. Затверджено договір із вимогою, що в майбутньому має бути дотриманий паритет в кількості міжконтинентальної стратегічної зброї, тобто далекосяжних ракет, інстальованих на континенті або ж на підводних човнах. Договір був затверджений сенатом 88 голосами проти 2. Водночас із цим Сенат схвалив 56 голосами проти 5 контроверсійну поправку сенатора Генрі М. Джексона з Вашинґтону, щоб Президент добивався підписання майбутнього договору, який не обмежував би стратегічного збросння З'єднаних Стейтів Америки до нижчого кількісного рівня в порівнянні із Совєтським Союзом. Контроверсія щодо цієї поправки була причиною довготривалої затримки із затвердженням підписаного у Москві договору. Сенат відкинув усі пропоновані для цієї поправки зміни й доповнення. Договір був затверджений уже Палатою Репрезентантів у половині серпня цього року і тепер він перейде на остаточне затвердження сенатсько-палатної конференції. Уряд сподівається, що конференція відкине поправку Джексона.

МекҐоверн вимагає відкритої телевізійної дебати із през. Ніксоном

Ню Йорк. — Сен. Джордж МекҐоверн, демократичний кандидат в цьогорічних президентських виборах, заатакував під час влаштованої ним тут у готелі Амерікана пресової конференції през. Ніксона, закидаючи йому „страх перед народом" і вимагаючи, щоб през. Ніксон взяв участь разом із ним у серії прилюдних телевізійних дебат над актуальними питаннями внутрішньої і зовнішньої політики. МекҐоверн заявив, що през. Ніксон ховається за плечима інших, не бажаючи сам виступити відкрито. Виступив МекҐоверн із цією атакою й вимогою після виступу Президентового директора зв'язків Герберта Г. Клейна, який заявив, що МекҐоверн опинився в безвихідній ситуації і хапається десперацийних засобів, використовуючи сен. Е. Кеннеді, як допоміжної „милиці". Клейн ствердив, що демократична партія відкидає МекҐоверна, як кандидата і тому ж він пробує рятувати себе з допомогою сен. Кеннеді, який має більше популярности, серед демократичних виборців, як МекҐоверн. Водночас із цим повідомляють, що переведені досі опитування серед виборців підтверджують велику перевагу през. Ніксона, як республіканського кандидата, у виглядах на перемогу в цьогорічних виборах. В опублікованих в четвер 14 вересня вислідах опитування, переведених аґенцією Гарриса, за Ніксоном маявилася більшість опитуваних, понад 50 відсотків, за Мек Говерном всього 34 відсотки.

ЦІЄЇ СУБОТИ І НЕДІЛІ ВІДБУДЕТЬСЯ СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ТУСМ

Детройт. — Цієї суботи і неділі 16-17 вересня тут відбудеться 13-ий Світовий Конґрес Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Миколи Міхновського (ТУСМ). В тому ж часі там же відбудеться 5-ий крайовий З'їзд ТУСМ ЗСА.

Реєстрація делеґатів та гостей пічнеться в п'ятницю вечором і буде продовжутися в суботу ранком. Наради розпічнуться о год. 10-ій ранку в суботу. Того ж дня у пополудневих годинах на Конґресі читатимуть доповіді д-р Петро Мірчук та інж. Богдан Кульчицький, дотеперішній довголітній голова Світової Управи ТУСМ. Безпосередньо після доповідей буде обрана нова Світова Управа ТУСМ.

5-ий крайовий з'їзд ТУСМ ЗСА відбудеться в суботу. По заслуханні звітів і дискусії та схваленні діяльности уступаючої управи ,яку досі очолює Богдан Футала, будуть обрані керівні органи ТУСМ в ЗСА.

Заключна сесія Світового конґресу ТУСМ відбудеться в неділю в приміщеннях клюбу „Орлик". Наради в суботу відбуватимуться в залях Вейнського університету.

СТУДІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ І З'ЇЗД СЕНЬОРАТУ ТУСМ

Ню Йорк. — 30 вересня і 1 жовтня в приміщеннях Українського Інституту Америки в Ню Йорку відбудеться студійна конференція на тему „Форми національного спротиву в Україні", а також третій загальний з'їзд Сеньйорату ТУСМ. Студійну конференцію підготовила спеціяльна комісія Сеньйорату, яку очолює д-р Д. Штогрин.

Управа Сеньйорату ТУСМ на своєму останньому засіданні 14 вересня розглянула питання оборонних заходів в справі арештованих і останньо засуджених українських культурних діячів на українських землях і поробила ряд конкретних пропозицій, які будуть предложені на розгляд Світового конґресу ТУСМ в Детройті. Управу Сеньйорату ТУСМ на Світовому конґресі репрезентуватимуть голова д-р М. Сосновський та члени управи д-р Богдан Футей і д-р Дмитро Штогрин.

Український інженер з Канади на технічній конференції в Парижі

Торонто. — Пластун-сеньйор, проф. Василь Янішевський з Торонтонського університету, після однотижневого перебування з дружиною на Пластовій Оселі „Вовча Тропа" під час святкування 60-ліття Пласту, відлетів до Франції, де в Парижі брав участь у Міжнародній Конференції електроенерґетиків. Конференція тривала від 28 серпня до 6 вересня, вона відбувається що два роки і в ній беруть участь понад 2 000 фахівців з різних країн. Цього року була й делеґація з комуністичного Китаю. Проф. Янішевський репрезентує Комітет радіопорух північноамериканського Інституту електричних інженерів. Він взяв також участь і прочитав доповідь на Конференції вжитку вичислювальних машин в Ґренобль та в другій Міжнародній Конференції газових розрядів, що відбулася в Лондоні. До Торонта проф. Василь Янішевський мав повернутися в середині вересня. Проф. В. Янішевський є бувшим головою Крайової Пластової Старшини на Канаду.

Сподіваються підписання торговельного договору ЗСА і СССР ще в цьому році

Вашинґтон. — У Вашинґтоні й Москві оприлюднено комунікат, що стосується триденних відвідин асистента президента Ніксона для справ крайової безпеки Генрі Кіссінджера у Москві. Стверджено, що він перевів довгі наради з першим секретарем компартії СССР Леонідом Брежнєвим та міністром закордонних справ Андреєм Громиком, при чому названо справи европейської безпеки, дальших переговорів про обмеження стратегічної зброї та справу торговельних відносин. Стверджено в комунікаті полагодження спору за совєтський воєнний борг супроти Америки і сказано, що у вересні цього року будуть продовжуватися переговори щодо американсько-совєтського торговельного доровору з наставленням на їх закінчення в найближчій майбутності. Промощено шлях такому торговельному договорові не тільки поладнанням справи совєтських боргів, але й порозуміння щодо мореплавби, яке дозволяє американським кораблям перевозити до СССР американські товари й совєтським — совєтські. Однак на перешкоді американсько-совєтському торговельному договорові, який вимагатиме згоди від Конґресу, особливо щодо признання Совєтам клявзулі найвищого упривілеювання, без якої чужа держава не може отримати довготермінових кредитів і низьких митних оплат, може стати стягання Совєтами від жидівських еміґрантів до Ізраїлю десятків тисяч за візу. Сенатор Джекоб Джевітс проводить групі, яка вимагає, щоб Москва скасувала той несправедливий припис.

Західня Німеччина і Польща рішили відкрити амбасади у Бонні й Варшаві

Боннв. — У висліді дводенного перебування польського міністра закордонних справ у столиці Західньої Німеччини, рішено відкрити амбасади обох держав. Першим польським амбасадором у Західній Німеччині буде голова польської торговельної місії в Кельні Вацлав Пйонтковський, а першим німецьким амбасадором у Варшаві буде, мабуть Еґон Еммель, який очолював німецьку торговельну місію у Польщі. Рішено поширити торговельні взаємини та заініціювати співпрацю у ділянці промислової продукції. Обидва міністри закордонних справ, Вальтер Шеель і Вацлав Ольшовський, відбули спільну пресову конференцію, на якій проявляли оптимізм щодо дальшого розвитку німецько - польських відносин. Шеель зокрема підкреслив „гуманітарну" сторінку у тих взаєминах, а саме, щодо облегшення туристичного руху, комунікації, кращої виміни валюти для туристів і т. п. Польський міністер висловив надію що спеціялісти з обох сторін найкраще розв'яжуть неполаднану ще справу переселення німців з Яольщі до Західньої Німеччини. Німці твердять, що в Польщі є ще яких 100,000 осіб, що їх треба переселити, — поляки подають куди нижче число і роблять труднощі кваліфікованим робітникам німецького роду, які зголошуються до виїзду.

ЗСА вирішили стримати тимчасово фінансову допомогу Уґанді

Вашинґтон. — Речник Державного Департаменту повідомив, що Уряд рішив стримати „покищо" признану Уґанді фінансову допомогу на кругло 3 мільйони долярів внаслідку антисемітської ноти, що її президент Уґанди, Іді Амін, вислав одночасно прем'єрові Ізраїлю Голді Меїр і генеральному секретареві Об'єднаних Націй Куртові Вальдгаймові. У тій ноті Іді Амін вимагає переселення всіх жидів з Близького Сходу до Британії, яка — мовляв — дала почин створенню ізраїльської держави, та висловлює признання і похвалу Гітлерові, який, як канцлер Німеччини ,винищив фізично 6 мільйонів жидів. Гітлер, пише уґандський президент, зрозумів, що „жидівський нарід не є народом, який працює в інтересі народів світу" і тому добре зробив, що він „палив жидів живцем в газівнях на німецькій землі". Речник Державного Департаменту в різких словах натаврував ту заяву і повідомив, що американський амбасадор в Уґанді Т. Меладі дістав доручення з'ясувати президентові Амінові становище Америки. В африканській Уґанді живе тепер коло 1 000 американців, здебільша місіонарів. Штаб амбасади ЗСА нараховує 35 осіб, а 120 осіб є членами Корпусу миру. Іді Амін, колишній вояк уґандської армії, перевів збройний переворот в січні минулого року. В минулому році він тричі відвідав Ізраїль і сам запросив 60 ізраїльських військових інструкторів для уґандської армії. Але в цьому році всіх їх видалив, зірвав взаємини з з Ізраїлем і видалив кругло 60.000 азійців.

Арабські терористи в Мюнхені мали совєтську зброю

Мюнхен. — Як повідомив представник судівництва, арабські терористи у Мюнхені під час нападу на ізраїльських спортовців користувались совєтською зброєю. Вони були озброєні совєтського виробу автоматичними рушницями типу „АК-47" і мали патрони совєтського типу „Калашнікова". Петер Мецкер, речник баварського суду, повідомив також, що походження ґранат, що їх кинули терористи в гелікоптери із спортовцями - закладниками, покищо не вияснене. 5-го вересня терористи, напавши на приміщення ізраїльських спортовців на Олімпійських Ігрищах, спершу вбили двох спортсменів із тієї автоматичної зброї, а 9 узяли як закладників, вимагаючи випущення в Ізраїлі на свободу 200 арабських терористів. Під час нічної перестрілки між німецькою поліцією й арабами, загинули всі 9 ізраїльських закладників і 5 напасників. П. Мецкер повідомив також, що ні один із ізраїльських спортовців не загинув від куль німецької поліції. Він сказав, що кулі, вийняті з тіл убитих ізраїльців, мають в середині залізо, яке мають совєтські кулі типу „Калашнікова". Німецькі снайпери мали цілком відмінні кулі, крім того, вони взагалі не стріляли в гелікоптери, в яких були і закладники, і терористи. Німецька поліція схопила трьох арабських терористів. Їх тримають окремо і в окремих в'язницях у не названих місцях. Вони сказали, що належать до організації „Чорний Вересень". Суд над ними розпочнеться ще цього року.

У ЛЬВОВІ ВІДБУВСЯ СУД НАД ІРИНОЮ КАЛИНЕЦЬ, СТЕФАНІЄЮ ШАБАТУРОЮ Й ІВАКОМ ГЕЛЕМ, АРЕШТУВАЛИ ІГОРЯ КАЛИНЦЯ

Ірина Стасів - Калинець, засуджена на 6 років ув'язнення і 3 роки заслання, разом із своїм чоловіком поетом Ігорем Калинцем, арештованим 11 серпня у Львові

Стефанія Шабатура засуджена на 5 років ув'язнення і 3 р. заслання

Іван Гель засуджений на 10 років ув'язнення і 5 р. заслання

Ню Йорк. (Пресова служба ЗП УГВР). — Згідно з одержаними тут вістками з України, наприкінці липня відбувся у Львові суд над арештованими весною цього року Іриною Стасів - Калинець і Іваном Гелем. Ірину Калинець засудили на шість років ув'язнення і три роки заслання, а Геля на десять років в'язниці і п'ять років заслання. Разом із ними засудили, як про це вже було повідомлення, мисткиню Стефанію Шабатуру на 5 р. ув'язнення і 3 р. заслання. Ірина Калинець є дружиною одного з найвидатніших українських поетів молодшої генерації Ігоря Калинця, і сама також є поеткою. Її, подібно як і Івана Геля судили за 62 статтею карного кодексу УРСР, що називається „Антирадянська аґітація і пропаґанда", та в якій говориться, що ті, хто такою пропаґандою займається з метою послабити совєтську владу, підлягають карі позбавлення волі на час від шість місяців до семи років та заслання на два до п'ять років, або карі самого тільки заслання на час від двох до п'яти років. З цього видно, що Ірині Калинець присудили майже найвищий вимір кари. Якщо йдеться про Івана Геля, то його покарали ще суворіше як такого, що вже був засуджений в 1966 році на три роки таборів суворого режиму і свою кару відбув у Мордовських таборах примусової праці. Гель працював слюсарем Львівського електровакуумного заводу і рівночасно студіював на історичному факультеті Львівського університету.

Рівночасно з вісткою про засуд Ірини Калинець, Стефанії Шабатури і Івана Геля наспіла інформація, що дня 11 серпня ц.р. у Львові арештували чоловіка Ірини Стасів - Калинець Ігоря Калинця і сестру Геля. Калинець відомий як автор збірок, поезій поширених також на еміґрації. На початку серпня органи КГБ провели знову обшуки кватир деяких колишніх політичних в'язнів на Львівщині.

Дружина засудженого на десять років ув'язнення Юрія Шухевича залишилася сама із двома дітьми в Нальчику. Її адреса, подана „Хронікою поточних подій", но. 34 з 18 серпня 1972: Валентина Троценко, Нальчик, Советская ул. 83, кв. 13. СССР.

Дня 21 вересня 1972 року кінчається реченець 25-річного ув'язнення Катерини Зарицької - Сороки.

КОМІСІЯ ПРАВ ЛЮДИНИ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ В ОБОРОНІ ЗАСУДЖЕНИХ УКРАЇНСЬКИХ ДІЯЧІВ В УКРАЇНІ

Ню Йорк. — (СКВУ-УПС) — У зв'язку з останньо проголошеними засудами українських культурних діячів в Україні Комісія прав людини Секретаріяту СКВУ заплянувала ряд додаткових заходів на міжнародній арені. Як відомо, безпосередньо після одержаних інформацій про арешти з боку Комісії були пороблені всі можливі заходи з метою добитися звільнення заарештованих. Відповідні меморандуми і петиції в цій справі були надіслані Комісії прав людини ОН, Амнесті Інтернешенел, Міжнародній Асоціяції Юристів, Світовій Раді Церков, Міжнародному Бюрові Праці, а також були переведені розмови на відповідних форумах. Амнесті Інтернешенел адоптувала цілий ряд українських арештованих діячів, як тих, що їх безправно переслідують за їх. переконання.

Комісія прав людини Секретаріяту СКВУ, яку очолює сенатор Павло Юзик, звертає увагу всієї української громадськости на необхідність негайної і масової протидії в обороні засуджених українських діячів культури.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Новий іспит ОН

19-го вересня цього року розпочнеться 27-ма з черги сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, яка матиме докладно 100 точок денного порядку, бо до передбачених 99 генеральний секретар Курт Вальдгайм додав минулого тижня ще одну — про міжнародний тероризм і потребу поборювання його. З приводу тієї нової сесії з таким пребагатим денним порядком Джеймс Рестон з „Н. Й. Таймсу" пише: „Організація Об'єднаних Націй ніколи не була слабшою. Вона є банкрутом ..."

Між отими 100 справами є деякі нові, є деякі, так би мовити, традиційні, щороку відновлювані. До таких традиційних належить дефіцитовий бюджет ОН, — звіт Женевської Комісії в справах роззброєння, — звіт про можливості об'єднання Кореї, — звіт про грізний стан справ на Близькому Сході, — звіт про субвенціонування Об'єднаними Націями різних потреб і проєктів у широкому світі, між ними й утримування таборів палестинських утікачів ... Про В'єтнам, мабуть, не буде там мови, бо до Об'єднаних Націй не належать жадна з двох в'єтнамських держав, але певне буде мова про прийняття „двох Німеччин". На денному порядку опиниться також справа прийняття до ОН Бангладешу, проти чого своє „вето" заклав комуністичний Китай, — і справа тероризму, при чому виявиться, наскільки дійсно З'єднані Стейти вирішили займати на терені Об'єднаних Націй рішучіше становище, аніж його займали дотепер. Адже минулої неділі на засіданні Ради Безпеки ЗСА заклали своє „вето" проти резолюції, яка досить делікатно таврувала Ізраїль за його останній рейд проти Ливану і Сирії, проте нічого не згадувала про арабський тероризм, який провокує ті відплатні рейди.

Можливо, що ця справа домінуватиме на цій новій Генеральній Асамблеї і приверне до неї більше уваги, аніж звичайно привертає. Генеральний секретар ОН Курт Вальдгайм має повну рацію, твердячи, що вирішення цієї справи надзвичайно трудне. Бож Москва і Пекін підтримують „визвольні рухи", які насправді є підривними диверсіями із використовуванням терору, як засобом політичної боротьби, а одверто виступати проти двох постійних членів Ради Безпеки ОН і поважних платників бюджету ОН — „не личить". І не має вигляду схвалення будь - якої міжнародної конвенції проти схоплювачів літаків чи проти наземних терористів, коли азійсько-африканські держави здебільша вважають виконавців таких актів за героїв. Тому фактичний стан, в якому перебувають Об'єднані Нації, не викликає оптимізму щодо вартости цієї нової Генеральної Асамблеї.

Таємниця опитувань

В американській пресі можна було зустріти цікавий запит: чому властиво всі опитування — бюр Ґеллупа, Гарріса та різних часописів — виявляють поважний відсоток більшости у користь президента Ніксона, коли логічно повинно б бути навпаки. Адже в Америці завжди було більше зареєстрованих демократів, як республіканців. І Ричард Ніксон не має того особистого чару, що його мав Джон Кеннеді. Головне противоєнне гасло сенатора Джорджа МекҐоверна таки актуальне, бо хоч Ніксон відкликав з В'єтнаму півмільйона війська і в наземних боях американці не беруть вже участи, війна продовжується, всупереч обіцянці Ніксона з 1968 року, що він ту війну закінчить. До того ж ще виринула дуже неприємна для республіканців справа підслухових апаратів у головній кварті́рі Демократичної партії у Вашинґтоні і справа нез'ясованої частини виборчих фондів ...

Чому ж тоді, всупереч усім цим сприятливим для демократів моментам, більшість американського суспільства, як свідчать висліди опитів, сприяє радше Ніксонові, як МекҐовернові? Коментатори погоджуються, що цей феномен є не так заслугою президента Ніксона, як радше наслідком загальної течії, загального напрямку громадських настроїв — направо. На тлі цих настроїв — читаємо — Джордж МекҐоверн зробив засадничу помилку у кампанії у правиборах, так яскраво утотожнювавши себе з лівим крилом Демократичної партії, що не вагався одверто заявити: „Я не є поміркованим". Тому він придбав собі марку „лівого", якої трудно йому тепер позбутися, дармащо вжив уже й вживає цілу низку заходів, щоб приєднати собі „реґулярних" поміркованих демократів.

Суспільний напрямок — це щось невхопне, що формується в довгому процесі і що нелегко змінює рейки. На цьому користає Ричард Ніксон. Невідомо, чи той напрямок „направо" втримається ще сім тижнів. Але ж не виключене, що трапиться щось таке, що той напрямок звернеться — у користь Джорджа МекҐоверна. Цим „щось" може бути або катастрофа у В'єтнамі, або якийсь непередбачений скандал, або якась яскрава помилка Уряду, чи несподіване заломання економіки. Сім тижнів — це ще досить часу на різні несподіванки.

М. Сосновський

ЯКОЮ БУДЕ ЕВРОПА ЗАВТРА?

(2)

Економічна і торговельна співпраця західніх европейських держав включно з Великою Британією мусить позначитися на співпраці політичній, а це у свою чергу мусить знайти віддзеркалення у проєкціях перебудови Европи, з чим дуже тісно пов'язується питання взаємовідносин західніх европейських держав з СССР і совєтською російською імперією в Европі. Під сучасну пору ще немає стислої синхронізації між західніми европейськими державами, коли йдеться про їхню політику, а про взаємини з СССР в першу чергу. Мало того, традиційна політична ривалізація між західніми европейськими державами продовжується, і це Москва спритно використовує. Вистачить тут згадати про політику Франції щодо Великої Британії і щодо СССР, про політику Німеччини щодо СССР і Франції. Ця ривалізація, однак, не аж надто небезпечна, і є всі підстави припускати, що у критичних моментах західні европейські держави знайдуть спільну мову, докладно здаючи собі справу з того, що в теперішньому укладі міжнародних сил справді реальні можливості існують тільки для об'єднаної Західньої Европи, а не для окремих західніх европейських держав які не мають виглядів у конфронтації з надпотугами — ЗСА та СССР.

Де кінчиться Европа?

Це питання має засадниче значення, бо від часу закінчення першої світової війни східні політичні межі Европи перебувають у пливкому стані. Остаточно перемогла тенденція ідентифікувати східні кордони Европи з західніми кордонами СССР, тобто списувати з европейського рахунку території, які географічно належать до Европи, але політично становлять окрему цілість, яка вже не є Европою. Це знаходить свій вислів у твердженні про Східню Европу, до якої належать сателіти СССР (Польща, Чехо - Словаччина, Угорщина тощо), але з якої виключається ті простори, що лежать на схід від кордонів совєтських сателітів, тобто властивий СССР.

Цей погляд знайшов своє віддзеркалення у підготовлюваній европейській конференції, і він є вирішальний для політичного, військового та економічного плянування західніх европейських держав, а також для ЗСА. У висліді ми маємо „властиву" Европу (тобто Західню Европу), яка є повноцінним партнером у політичних розграх, маємо т. зв. Східню Европу, до якої належать сателіти СССР, що одночасно рахуються членами Варшавського пакту, і маємо СССР, який нормально індентифікується з „Росією" і на всіх політичних мапах позначений для вигоди одним кольором.

Про далекойдуче політичне значення такого поділу Европи не приходиться говорити, зокрема, коли мова йде про такі европейські народи в межах властивого СССР як український чи білоруський. Не з'ясована до кінця справа „приналежности" балтійських народів, але і тут час не діє у їхню користь. Така постава справи незвичайно ускладнює позицію і можливості народів фактичної Східньої Европи, які є в межах СССР, бо їх у міжнародному житті трактується не як повноцінні народи чи нації, а як „російські меншості", про права яких як „меншостей" можна говорити, але не про права як справді окремішніх народів. У висліді, коли у матеріялах проєктованої европейської конференції і говориться про принцип „самовизначення народів", то виразно мається на увазі тільки і виключно совєтських сателітів. Цей принцип не стосується „національних меншостей" в СССР, байдуже, що ці т. зв. меншості своїм числом і потенціялом у загальному не тільки рівноважать, але в багатьох випадках і переважають чи то окремі сателітні держави, чи окремі західні европейські держави.

Новий „Віденський конґрес"

Коли аналізувати матеріяли з підготовлюваної европейської конференції і переважаючі тенденції, насувається думка, що в підготові новий „віденський конґрес", який має за мету остаточно злеґалізувати політичний статус кво в Европі та покласти основи під довготривалий мир, якого так дуже потребує на сучасному етапі Москва, щоб — з одного боку — остаточно сконсолідувати свої володіння, а з другого — забезпечити себе в Азії від китайської загрози. Очевидно, для західніх европейських держав (і для ЗСА та Канади) такий „віденський конґрес" відкриває додаткові економічні перспективи, а передусім можливості в мирних умовах продовжувати власний розвиток і ріст.

Мусимо мати на увазі, що ідея „мирного співіснування" присвічує не тільки членам московського Політбюра, але й політикам з Бонну, Парижу, Риму, Вашингтону, Лондону і Оттави. Така є реальна дійсність у світі, байдуже, який зміст у поняття „мирного співіснування" і „мирного економічного суперництва" будь-хто вкладає. Західні політики сподіваються, що „мирне співіснування" сприятиме пенетрації західніх ідей на просторах совєтської російської імперії і стимулюватиме там появу нових Дубчеків. Можливо ,але не можна не доцінювати також і того факту, що це враховує Москва у своїх плянах. Практична московська політика останнім часом показує, що Кремль готовий на риск, надіючися на виграну.

Плянована загальноевропейська конференція може допомогти Москві досягнути намічену мету. Якщо так станеться і якщо західні контрагенти Москви себе належно політично не забезпечать, то ця конференція створить для Москви надійні передумови для того, чого західні европейські політики найбільше бояться, — щоб встановити в цілій Европі московську геґемонію.

Колишній американський амбасадор у Москві в роках 1962-1966, Ф. Д. Коглер, аналізуючи найновішу фазу американсько - совєтських взаємин, остерігає проти ілюзій, які ця нова фаза породила. („Маямі Гералд" з 10 вересня 1972). Він вказує на те, що совєтські кінцеві цілі ні в чому не змінилися, і що тільки в такому контексті західні політики повинні оцінювати будь - які політичні події у світі, якщо не хочуть упасти жертвою звичайної семантики.

Ця осторога дуже на часі напередодні плянованої Европейської конференції в справах безпеки та співпраці.

Інж. Вер (Wehr)

„ГОРОДЕНКА"

(Уривки з книжки*)

כל המקיים נפש אחת מישראל
כאילו קיים עולם מלא. (סנהדרין - לז, א.)

Хто врятує одного жида, то так ніби врятує цілий світ (Талмуд, Трактат Синедріон, ст. 37, 1-ий уступ).

Свідчення Єгошуї Нудельмана

(1)

Після ліквідації ґетта в Бучачі заховалася мала група городенських жидів у лісах. Між ними був і я.

Походжу я з містечка Чернелиця. Мій батько, а пізніше і я, орендували і рубали ліси в тій околиці. В Копичинцях біля Чернелиці мали ми власний ліс. Я знав добре околиці по обох сторонах Дністра. Мав мапи, з поміччю яких добре орієнтувався, особливо в околиці Золотого Потоку. В групі молодих жидів, що переховувалися в лісах, було четверо з Городенки і п'ятеро з інших місцевостей. З Городенки були Гошуа Вермут, Ізраел Зільбер і брати Яків та Йоханон Берншатйни.

Коли зліквідовано ґетто в Бучачі, мене в місті не було: був зайнятий у німців як спеціяліст - лісник. Нараз наказують мені приїхати до Бучачу і віддати всі рахунки та інструменти. По дорозі зустрів я знайомого дентиста, який остеріг мене, щоб не їхав до міста, бо це, мовляв, підступ. В такий спосіб, казав він, заманили німці лікаря з Бучача і знищили його.

Я залишив фірмана на дорозі, сказавши йому, що забув щось у лісі, а сам утік.

В лісі зустрів згаданих городенських жидів, і ми вирішили триматися разом. Було це в жовтні 1943 року. Перед нами була довга, тяжка зима. Наша ситуація виглядала безнадійно.

До 28 лютого 1944 р. ми переховувалися у знайомого українського селянина Домкевича, який жив у лісі над Дністром коло Чернелиці. В якийсь спосіб поліція довідалася про нас, і вполудне 28 лютого ми побачили поліцаїв, що підходили до нашої хати.

Ми замкнули двері, і вони, не мавши відваги вдертися всередину, почали кричати, щоб ми вийшли з хати. Ми не відповідали, і вони почали стріляти. Тоді ми відповіли своїм вогнем, і так зчинилася стрілянина.

Наше щастя, що саме за день перед тим нам вдалося купити сто набоїв.

Нарешті ми побачили, що хоч - не - хоч мусимо залишити хату. П'ятеро з нас продовжували стріляти, а друга п'ятка, в якій був і я, викралися надвір і стали обстрілювати поліцаїв із-заду. Коли поліція обернулася до нас, ті, що залишалися в хаті, також втекли.

Поліцаї відступили, щоб повернутися з підкріпленням. З собою вони забрали пораненого німця. А ми і дочка Домкевича, Маруся, побігли до лісу. Самого Домкевича та його жінки не було тоді вдома.

За кілька годин поліцаї вернулися з підкріпленням, але нас уже не застали. Вони забрали малих дітей Домкевича, що були в хаті, а хату спалили.

Після того тяжко було ховатися, бо поліція не давала спокою. Ми перейшли Дністер і кілька днів блукали лісами. Вкінці прийняли нас до себе мешканці одного села, поляки. Там ми залишалися аж до приходу большевиків.

Свідчення Етел Пріфер

Щоразу, коли ґестапівці приїздили з Коломиї до Городенки, Юденрат старався підкупити їх. Але цим разом не вдалося. Гроші ґестапівці взяли, але з міста не виїхали. По рухові в Юденраті пізнати було, що щось готується. Багато жидів одержали від знайомих з інших міст пересторогу, щоб не зголошувалися, як їх кликатимуть на „забаву".

Мій чоловік пішов з кузеном, Йоселем Бадером, полагодити якусь справу на передмісті Котиківка. Я негайно повідомила його посланцем, щоб не вертався додому.

Для себе і двох кузенів мала я замовлене місце в одного селянина. Але, коли ми зайшли до нього, він заявив, що не може нас прийняти. Забрала я своїх дітей і пустилася додому. Але, коли переходила побіля кооперативної молочарні, в якій жив і працював Ушер Штрайт, вийшла його жінка Броня і запросила нас переночувати.

Удосвіта місто оточила поліція і не впускала селянок, які несли на продаж яйця і набіл.

Мешкання Штрайтів знаходилося на піддашші. Була там мала комірчина, в якій ми переховувалися. Коли ґестапівці увійшли і закричали: „Відчини!" — Штрайтова жінка відізвалася: „Я, їх коме бальд", — і забрала зі собою своїх дітей Герша і Давида.

Ми лежали в темряві, і ґестапівці, очевидно, вирішивши, що там більше нікого нема, пішли. Лежачи, ми чули, як дві жінки, що працювали в молочарні, говорили, як то вони поділяться мастком Штрайтів. А директор молочарні говорив до свого помічника, що Штрайт, мабуть, врятується і не випадає грабувати його майно.

Штрайт виліз на дах і, коли всі робітники розійшлися, сказав нам, що згори бачив, як семаковецькою дорогою поїхали навантажені жидами авта і під ескортою провели пішки коло 400 жидів.

Ушер просив і нас вилізти на дах. Там без води і їжі перебули ми два дні — середу і четвер.

У п'ятницю здавалося, що місто вимерло. Здалека бачили ми, як поліція наліплювала на жидівських домах жовті картки. Це був знак, що в тих домах немає вже нікого.

Я дуже хотіла знати, що сталося з моєю родиною, і відважилася зійти вниз.

Умовилася, що коли переконаюся, що небезпека минула, то дам знак рукою, і вони також зможуть зійти.

Бічною вуличкою дісталася до своєї хати. Вона була зачинена так, як я її залишила. Зайшла до дому, в якому містився Юденрат, але нікого там не застала.

За день перед акцією німецький командант своєю бричкою привіз для жидівських дітей, які були в дитячому домі, мішок яблук. Коли я ввійшла до того дому, то на кожному столику побачила хліб з маслом і яблука, але діти не встигли вже того з'їсти: їх повезли, щоб знищити.

Я побігла до знайомого селянина, який колись працював у мого чоловіка і якого я вважала за приятеля. Я хотіла довідатися дещо від нього, але назустріч мені вийшла Малка Шпірер і повідомила про трагічну смерть моєї родини, яка згинула разом із великою частиною городенських жидів. Я побігла до молочарні і дала знати, що вже акція скінчилась.

На другий день стали появлятися жиди, яким удалося врятувати життя по пивницях і бункрах. Німецька влада видала наказ, щоб усі верталися до роботи. Всі мужчини мають бути поголені.

Убивці завезли одяг помордованих двох тисяч жидів до лазні і змусили тих, що залишилися при житті, прати і прасувати той одяг. Жидівських кравчинь змушували заготовляти ті речі для висилки до Німеччини. Звичайно німкені обіцяли жидівкам, які для них працювали, що на випадок небезпеки охоронять їх, а в дійсності, коли почалася акція, то насамперед забирали тих, що працювали в німецьких домах.

(Закінчення буде)

* Надруковані тут розділи з книжки „Городенка", одної з численних книжок, в яких описується ведену Гітлером „остаточну розв'язку жидівського питання", є переконливим свідченням, як приреченим на смерть жидам допомагали українці врятуватись.

Український переклад з жидівської мови цієї книжки, яку зредаґував Шимон Мельцер, приготовив для „Свободи" Йосиф Шварц.

Редакція

З НАШИХ БУДНІВ

Велика і мала політика

— Ну, слава Богу, що ти вже вернувся з вакацій, — сказала дорога моя землячка, пані Татушиха, — а то ми обоє з моїм старим маємо до тебе пару квесген: коли ви, нарешті, обидва з Понеділком, перестанете мугити бідного пана Козака тими ювілеями?.. Та ж він — старший головік, дайте йому трохи спокою! Хай собі походить до лісу на гриби, ги з малою внугкою побавиться в „тосі-тосі"... Знайдіть собі якусь іншу жертву.

Я запевнив дорогих моїх сусідів та земляків, панство Татухів, що таку нову жертву ми вже собі підшукали і зареєстрували в календарику національних імпрез пана меценаса Гуглевига, але заберемося до неї „на фест" аж по XI Конгресі УККА.

— А скажи мені, небоже, — поставив друге питання пан Татух, — гому ся твоя „Свобода" показує президента Ніксона таким молоденьким, ніби він щойно вгора прийшов з войська або ходив мельдуватися до асентерунку?..

— О, о! — перебила головіка пані Татушиха, — а жінку, Ніксониху, малюють таки багато старшою за нього, що, здається, могла б бути йому, президентові, і за маму... Чи то не є дискримінація?

— Велл, — відповів сам за мене пан Татух і в задумі поник головою. — Хто його знає, а може редактори в „Свободі" навмисне дають президентові такий бейбіфейс, щоб йому приподобатися, щоб він не забував за нашу бідну Україну та й за тих арештантів, що сидять по лаґрах: за пана Мороза, та й за того Чорновола, який оженився з нашою дівгиною з Бібрецького повіту, що має фамілію в Клівленді...

— Ет! — махнула рукою пані Татушиха, — де йому тепер в голові Україна, коли він має стільки мороки з власними виборами... А ти гув, — спитала мене мимоходом, — що на конвенцію до Маямі їздив наш сусід з Під'яркова, Мирон Леськів?

— Так, я знаю, — кажу, — але пан Леськів не був повний делегат, тільки заступник.

— А ги заступникові дають таку саму дієту, що й делегатові? — поцікавилась дорога землячка.

— Фігу з маком їм дають, як одному, так і другому, — сказав пан Татух, ще й показав намацально, як ця фіга виглядає. — Го, го, дядько Сем не є такий щедрий на гроші, як Батько - Союз! На президентську конвенцію мусиш їхати на власний кошт, платити готелі, ресторани і всі експензи. Навіть за ґазоліну не вернуть тобі ані цента!

— А коли хтось не має власного авта?..

— То їде на палець або тьопає пішки, так, як наші депутати галапали колись на піхоту до віденського парляменту.

На цьому політигну дискусію припинено, а гостинна пані господиня попросила нас до вегері.

Ікер

Алла Коссовська

ДВІСТІ ПЕРШИЙ

(12)

Дзвінок коло дверей перервав мову доктора. Він видався обом таким різким і зловісним, що Ольга скрикнула.

Доктор вийшов і повернувся з пачкою газет і листів.

Хочете слухати далі? — запитав, кидаючи на стіл принесене.

— Як ви можете ще й питати?! — вигукнула Ольга.

— Добре, — сказав доктор, і раптом замовк, спинивши погляд на купі кореспонденції на столі. З першої сторінки „Дейлі Ньюз" на нього дивились знайомі, широко розставлені очі Ґрети.

Доктор схопив газету, в поспіху скинувши на підлогу пачку листів. Ольга зірвалася з місця. Вона, безперечно вона, Ґрета, була зфотографована зі своєю дивною усмішкою на тонких устах в елеґантному убранні, з сиґаретою у руці.

„У Монтреалі, Канада, — прочитав доктор, — заарештовано балерину Ґрету Кріґер-Корсунь, колишню наглядачку і екзекуторку табору смерти „Треблінка", в Польщі. Далі — на сторінці 26-ій".

Руки доктора Куйдича трусилися так, що він ніяк не міг знайти потрібної сторінки. Ольга, бліда, як крейда, вихопила газету з його рук і, гарячково листкучи, розгорнула на сторінці 26-ій. „Тут, в Монтреалі, — прочитала вона тремтливим голосом, — затримано акторку Бродвейського театру в Ню Йорку, Ґрету Кріґер, яка „працювала" в концтаборі „Треблінка", де в жахливий спосіб вимордувано тисячі невинних людей. Вважають, що ця жінка має на совісті не менше як 200 осіб, переважно жінок, яких вона примушувала до лесбійського співжиття, потім прив'язувала до стіни, заганяла ножі в стіну навколо жертв, а тоді поціляла їм у серце. Свідки розповідають про жахливі знущання цієї потвори в жіночій подобі. Після капітуляції Німеччини Ґрета Кріґер, справжнє ім'я якої Вільгельміна Вольф, приховавши своє минуле, вийшла заміж за молодого українського лікаря Олексу Корсуня, виїхала з ним до Америки і працювала в Ню Йорку,в трупі Бродвейського театру. До війни, ще зовсім молодою дівчиною, Вільгельміна Вольф виступала в німецьких і австрійських цирках. Її коронною точкою було кидання ножів у ціль на далекій відстані".

Гнів, жаль, обурення продзвеніли металевими нотами в голосі Ольги.

— Докторе, тепер ясно, що убила доктора ця Ґорґона, ця потвора! Ми мусимо їхати туди, мусимо свідчити проти неї!

Але доктор уже сидів у кріслі з низько похиленою головою. На слова Ольги він втомлено підвів чоло і стиха промовив:

— Навіщо? Вона своє дістане. А я дав слово другові, і його додержу. Він знав, від чиєї руки умирає. Ходімо, відтворимо, як усе це відбулося.

Він підвівся, взяв зі стола кинджал і пішов у зелену кімнату. Ольга мовчки рушила за ним.

Відкинувши тяжку портьєру, доктор беззвучно відчинив двері лябораторії і спинився на порозі.

— Пройдіть і станьте на тому місці, де стояв він! — тоном наказу сказав доктор. Ольга слухняно пройшла вперед і спинилася біля аптечної шафки, спиною до дверей. Над шафкою висіло велике дзеркало, в якому відбивалася вся задня частина кімнати, з дверима, де стояв доктор Куйдич.

— Тепер дивіться і слухайте. Ґрета вилетіла вранці в Торонто, а повернулася ввечері назад. Поставте цю подушку на місці, де мусіла бути спина Олекси, а самі трохи відхиліться вбік. — Доктор кинув у простягнені руки Ольги подушку з канапи.

— Тепер дивіться в дзеркало! — Очі доктора якось дивно блищали, його довгі, сухі пальці стискали ручку маленького, важкого кинджала, дивна усмішка, а може й гримаса, кривила довгі, бліді уста.

— Дивіться! — гукнув він майже весело, і сховався за портьєрою. І тут гостра, як блискавка, думка майнула в Ольжиній голові: „Ось він зараз відхилить портьєру і кине кинджал, замість подушки, мені в спину!"

Але Ольга не ворухнулася. Розширеними жахом очима вона вдивлялася в срібну поверхню дзеркала, бачила, як миттю розсунулася портьєра, майнуло бліде обличчя доктора, в повітрі просвистів кинджал і врізався в подушку.

Ольга без звуку опустилася на підлогу. Вона знепритомніла.

Півгодини приводив її до свідомости доктор Куйдич. Розсуваючи шпаделем затиснені зуби дівчини, вливав їй у рот ліки, розтирав похололі руки й ноги, цілував ці руки, шепотів ніжні слова і плакав, скроп-

(Закінчення на 3-ій стор.)

ДВІСТІ ПЕРШИЙ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

люючи її теплими сльозами свого безнадійного кохання.

Нарешті Ольга розплющила очі. Уста її слабо усміхнулися, і вона сіла на канапі.

— Мені тепер все зрозуміле, докторе, крім мотиву убивства, — сказала вона, так, наче не було ні її непритомности, ані його старань та клопоту. — Адже ж вони любили одне одного, чи не так? Що ж її примусило його вбити? Хотіла дістати спадщину по ньому?

— Дорога моя, — відповів доктор, тримаючи Ольжину руку в своїй, — вона не в Олексу цілила . . .

— А в кого ж?!

— Двісті першою жертвою Вільгельміни Вольф мусів бути я. Вона знала, що в цей час я буду працювати в лябораторії, а Олекса буде в театрі. Ось чому кинджал пробив Олексі не серце, а печінку. Вона цілила в моє серце, а я значно нижчий від Олекси. Крім того, він, побачивши її в дзеркалі, зробив рух вліво, щоб обернутись, і кинджал, замість серця, пробив печінку. Але так чи так, рана була смертельна. Та дісталася вона коханому, а не ворогові, який, як думала убивця, дізнався від Есфірі Апштайн про її минуле і донесе на неї кому слід. Тепер нехай її судять рідні і друзі тих, знищених двох сот. Двісті перший простив їй.

Очі Ольги несподівано спалахнули гнівом. Вона схопилася з місця і стала перед доктором.

Доктор Куйдич дивився на неї мовчки, з виразом захоплення. **(Кінець)**

ПОДЯКА

Почуваємося до милого обов'язку зложити подяку Управі Союзівки на руки пана Володимира Кваса, за дуже дбайливе переведення весілля наших дітей Хризанти і Романа Гентішів, що відбулося 9-го вересня 1972 р. на Союзівці.

Завдяки Управі Союзівки, весілля наших дітей відбулося в справжній українській рідній атмосфері.

Дуже дякуємо також хористам хору „Думка" і хору ім. А. Шептицького під дир. М. Нигая, та також солістам пані Кагарай і мгр. О. Стецурі, що своїм співом звеличали вінчання наших молодят.

КАМІНСЬКІ і ГЕНТІШІ

Відбулася Професорська Рада УВУ

Мюнхен. — Від трьох років Професорська Рада Українського Вільного Університету відбувається правильно в часі літнього семестру, щоб уможливити участь у ній професорам з-поза океану, які приїздять із викладами. В біжучому році відбулася вона при кінці семестру, в суботу 19 серпня. В Раді прийняло участь точно 10 професорів та доцентів (із повним правом голосу), трьох викладачів (у ході габілізаційного поступовання) та двох секретарів УВУ. Проф. д-р О. Кульчицький та проф. д-р Я. Рудницький репрезентували Делегатури у Франції й Канаді, а проф. д-р В. Лучків молодших професорів американських університетів, які бажають активно включитися в працю УВУ. Делегатура УВУ із ЗСА надіслала окремого листа із своїми пропозиціями.

Професорська Рада мала насамперед за завдання розглянути діяльність УВУ за останній академічний рік (1971 - 72), намітити загальні напрямні пляну на 1972 - 73 р. та обрати нові керівні органи. Звітував в імені Сенату ректор проф. В. Янів, який найобширніше спинився на характеристиці авдиторського навчання, що концентрувалося — як і минулими роками — на українознавчих предметах. На філософічнім факультеті було 21 викладачів, що разом дали 25 курсів. Ці числа дещо менші ніж у минулому році, але це тому, що в біжучому році були в загальному довші курси, щоб можна було вичерпати предмет, і разом було 250 викладових годин (в м. р. тільки 229). Збільшено також кількість викладових годин на факультеті правничих та суспільно-економічних наук (134 годин, в м. р. 84) — при 8 викладачах (в м. р. 7). Врешті, на ВЛКУ було при 10 викладачах 59 викладових годин. Студентів було разом в б. р. 83 (в м. р. 70), при чому дуже важливо, що в загальному в поважній спосіб відмолоджено склад курсантів. В біжучому році дуже сильно зросла дисципліна викладів у зв'язку із введеною засадою, що зараховується тільки ті години, з яких студенти складуть колоквії (справді, колоквіїв зложено в сумі кількасот).

В звітному році розбудовано сітку Комітетів по організації Товариств Прихильників УВУ, які актуально працюють в 21 місцевості Америки, Канади та Англії. Сталося це головно у зв'язку із поїздками в звітному році Ректора для відзначення 50-ліття УВУ. В центрі святкувань були бенкети у Пасейку, Ню Йорку, Філядельфії, Клівленді, а зокрема Наукова Конференція у Ню Йорку, на якій виступило понад 50 доповідачів. Із матеріялів конференції підготовляється окремий Збірник. В сумі Ювілейні святкування відбулися в звітнім році в 17 місцевостях (разом із минулорічними в бл. 30). Створений при нагоді святкувань Ювілейний фонд осягнув суму понад 35000 дол.

Жвавими були зв'язки із чужими університетами, і відбулося 4 виступи професорів УВУ у Штуттгарті, Ерлянґені та Мюнхені, а проф. В. Янів відвідав низку ректорів у часі своїх поїздок у ЗСА й Канаді.

Для продовження реформ запляновано відбути Надзвичайну Професорську Раду — ще перед кінцем б. р., а Звичайна Професорська Рада має знову відбутися в часі семестру, але її дата буде подана до відома на пів року наперед, так щоб професори та викладачі з-поза океану могли свій приїзд розплянувати так, щоб приїхати точно на час Ради.

Рофесорська Рада обрала Ректором проф. д-ра В. Янева, головою Контрольної Комісії став доц. М. Гоцій, а головою Університетського Суду проф. д-р Г. О. Горн. Факультетська Рада Філософічного факультету — у зв'язку із поганим станом здоров'я дотеперішнього декана — проф. д-р Н. Полонської - Василенко — обрала деканом проф. д-ра О. Кульчицького (який повнив останні 4 роки функції продекана), рішаючи одночасно у відповідний спосіб відзначити заслуги проф. д-р А. Полонської-Василенко у тривалий спосіб. Факультетська Рада факультету правничих та суспільно - економічних наук відбудеться в пізнішому терміні.

МАЛЯР НАМАЛЮВАВ ПОРТРЕТ БАНДИТА

Київ. — Анатолій Янін прибув із Києва з дружиною до міста Сніжного Донецької области, де подружжя виконувало мистецьке завдання, працюючи над панно. Увечері в ресторані до них підсів середнього віку чоловік. Тієї ж ночі поблизу того ресторану був поранений ножем начальник цеху заводу Сергєєв. Слідство виявило, що напасник перед тим був у ресторані й сидів із малярами. У міліції, як повідомила „Молодь України" з 17 серпня, Янін сказав: „Навіщо ж словесний портрет? Я вам його намалюю", і намалював. Скоро злочинця розпізнали і зловили. Ним виявився грабіжник - рецидивіст із Одеси 30-літній М. Ферара, „який незабаром стане перед судом".

МІННЕАПОЛІС - СТ. ПОЛ ВЛІТКУ...

Академія присвячена пам'яті поляглих за волю України

Ця академія відбулася 11 червня ц. р., у виконанні програми брала участь майже сама молодь.

Американський гимн відіграла на фортепіяні Л. Кучварська. Молоді школярі українських суботніх шкіл склали китиці квітів на символічну могилу поляглих, Академію відкрив п. Станиславів. Деклямацію „На свято героїв" виголосила пластунка М. Радієвська. Реферат виголосив проф. Д. Штогрин. При фортепіяновому супроводі К. Цареградської Зоя Семенець відспівала „Хмари" і „Димить туман". Фортепіянове сольо „Ой Морозе, Морозенку" виконала студентка Музичної школи Мек Філ, М. Пакуляк. Мандолінова оркестра СУМА (дир. інж. Є. Карп'як) виконала в'язанку повстанських та стрілецьких пісень.

Монтаж присвячений поляглим героям виконали: В. Мандибур, Л. Підгайна' Б. Гусак, Є. Кміт, Р. Смулка, О. Татарин. Підготовила монтаж пані О. Карп'як - Бенцаль. Акомпаньювала І. Михайльонка. З кількома піснями виступив хор СУМА - ООЧСУ під орудою дир. Є. Карпяка. На закінчення усі відспівали національний гимн. Успіх академії — це ще один доказ, що наші середовища можуть знайти спільну мову, коли у них одна і та сама ціль.

Загальні Збори Відділу УККА на Міннесоту

Вони відбулися 17 червня ц. р. при нечисленній участі. Зборами провадив Каркоць Михайло, а секретарював Пакуляк Василь. Референт і збірщик національного фонду до дня Загальних Зборів зібрав $766.00. Управа відбула 18 засідань, з яких всі протоколи є вписані до протокольної книги. Рекордовий секретар п. Пакуляк, який був рівночасно пресовим референтом у різних часописах Америки й Канади умістив 20 дописів, у яких старався обхопити цілість життя української громади Твин - Сити. Були труднощі з вибором нової Управи. Деякі люди беруть забагато обов'язків на себе, а потім не всилі вив'язатися. Помітна є байдужість до загальногромадських справ. У склад нової Управи ввійшли: Іван Вакіряк — голова, Михайло Каркоць — заступник, Володимир Лісович — секретар, Аліса Данилюк — помічник секр., Роман Король — фінансовий реф., Степан Михайльонка — реф. Н. Ф., Анатоль Гноєвий — член Управи, Олександер Канюка — член Управи. Контрольну комісію очолив п. Станиславів. Делеґатом на Конґрес вибрано п. Вакіряка, заступником п. Каркоця.

Панахида за поляглих під Бродами

У 28-му річницю боїв під Бродами наш парох, о. шамб. Кнап відправив Панахиду за поляглих. Панахиду відправлено за старанням кількох дивізійників, які, хоч не зорганізовані в Станицю, але пам'ятають про своїх побратимів по зброї. Пора, щоб „стара война" в Твин-Сиіті подумала про зорганізовану одиницю, хоча мундур в магазині . . .

Нова церква св. Константина

У цьому році найбільше уваги присвятила парохія св. Константина справі будови нової церкви. Жертвенність громадян є дійсно подивугідна. Досі 200 родин і самітних склали по тисячі долярів. Крім того є жертводавці, що їх пожертви сягають близько десять тисяч долярів. Крім церкви збудовано нове приходство, яке є получене довгим коридором з церквою. У тім коридорі має бути Музей ім. Верховного Архиєпископа, — Кардинала Йосифа. Досі відбулося величаве посвячення площі та наріжного каменя, а 20 серпня 1972 Владика - ісповідник Василій Величковський посвятив сім позолочених хрестів, які мають бути уміщені на копулах нової церкви. Восени повинно відбутися посвячення і церкви, а з нею прийде радість у нашу громаду.

Наша молодь

Багато з рядів нашої молоді вже відбули табори. Була молодь в сумівських таборах, (головно Барабу біля Чикаґо) одумівських, пластових. Декілька пластунів їде аж під Ню Йорк на Пластову Стрічу. Їдуть і старші, які дорожать пластовими ідеями. Одним словом громада живе . . . „Шовери" для новоженців, прийняття з нагоди приросту нового члена родини . . .

А що далі ?

Збіжить гаряче літо, вернуться таборяни, прогульковці, настане вересень, а з ним щорічний клич „Назад до школи!" Підуть до шкіл мільйони й треба подумати, щоб і наші тисячі прибули до наших українських шкіл. Усі українські діти до українських шкіл!

Об'єднання Працівників Дитячої Літератури

ОПЛДМ — Представництво на Міннесоту подбає про книжки для нашої дітвори. Його заходом відзначатимуть 250-річницю від дня народження Григорія Савича Сковороди, найвидатнішого українського філософа, получену з виставкою книжки.

Василь Пакуляк
Представник ОПЛДМ на Міннесоту і прес. реф. УККА.

МЕЙОР С. ДЗЮБА „БУРҐЕРМАЙСТРОМ"

Вінніпеґ. — Осіннє німецьке свято „Октоберфест" відзначає німецька канадійська спільнота у Вінніпезі від 18 до 23 вересня. На святкування приїде з Німеччини 150-членна оркестра, 25 баварських дівчат та ін. Німецька громада запросила посадника Вінніпеґу Степана Дзюбу бути на час „Октоберфесту" почесним „Бурґермайстром", себто посадником на тому святі, що запрошений і прийняв.

ПОМЕР КІНОРЕЖИСЕР ВІКТОР ІВЧЕНКО

Під час накручування чергового фільму раптово помер на 60-му році життя працівник Кіностудії ім. О. Довженка в Києві кінорежисер Віктор Івченко, уродженець Харківщини. Спершу 15 рр. працював театральним режисером, потім перключився на кіно, викладав на кінофакультеті Київського інституту театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого. В. Івченко спеціялізувався на фільмах типу „Іванна", „Гадюка" та подібні, в яких у викривлених на догоду Москві тонах показував „українських буржуазних націоналістів", як закордонних агентів, виступав проти релігійности тощо. Про його смерть повідомила київська преса 8 вересня.

Новий доказ успішности монтреальської конференції

Монтреаль. — Як повідомляють з Організаційного Комітету, який влаштував монтреальську конференцію „Майбутність канадійських українців у Квебеку" 9 - 11 червня, прем'єр-міністер Канади П'єр Е. Трюдо особисто відгукнувся на основні тези тієї конференції. Ці тези з'ясовано в рекомендаціях конференції, в основі якої була доповідь ред. Романа Рахманного. В особистому листі до ред. Р. Рахманного, з датою 15 серпня ц. р., пан Трюдо пише:

„Я сам тепер мав можливість прочитати Вашу доповідь п. н. „Всеканадійські перспективи на 1975 і опісля: Єдність шляхом різнаманітности", яку ви виголосили 10 червня. Ваш вдумливий і вмілий підхід до цього важливого питання справив на мене глибоке враження і я радий, що цю доповідь доведено до відома. З дружнім привітом — П. Е. Трюдо".

Згадана доповідь є обширним есеєм, на виголошення якого треба майже одну годину. Поскільки голова канадійського уряду вважав доцільним особисто ознайомитися з текстом доповіді, то це ще один доказ успішности української монтреальської конференції в питанні мультикультуралізму.

„З програмою, доповідями і рекомендаціями тієї конференції ознайомилися численні парляментарії, федеральні та провінціяльні державні діячі. Їхні листи та відгуки англомовної, франкомовної та української преси були прихильні до цього загально-українського зусилля", пояснює проф. О. Павлів, який був програмним референтом конференції.

Керівник монтреальської конференції Б. Шулякевич інформує нас, що матеріяли конференції повинні незабаром появитися книжковим виданням у трьох мовах.

МИСТЕЦЬКІ ГУРТКИ СУМ В АРҐЕНТИНІ

Буенос Айрес. — Крайова Управа Спілки Української Молоді в Арґентині під керівництвом Онуфрія Стриги повідомила в газеті „Українське Слово" ч. 20/1972, що сумівці в Осередках працюють у таких гуртках самодіяльности: у Гудсоні — хор старших юначок, у Віллі Аделіні — гурток танцюристів і хор, у Сан Мартін — театральний гурток і хор, у Більде — танцюристи і драматичний гурток, в Альсіна-Караса — два танцювальні гуртки молодшого і старшого юнацтва і декляматорський та писанкарський, у Ляважолі — драматичний і танцювальний гуртки та дві групи бандуристів — старшого юнацтва і дружинників. Майже всюди є спортові гуртки.

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що дня 14-го вересня 1972 р. відійшов у Вічність на 86-му році життя наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУНЬО і БРАТ

бл. п.
Дир. ІВАН КОЗАК

нар. 10-го жовтня 1886 р. в Теребовлі, Україна.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 15-го вересня ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Charles T. Pistey & Sons, 255 Barnum Ave., Bridgeport, Conn.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 16-го вересня 1972 року о год. 9-ій ранку з української католицької церкви св. Покрова при Nobel Ave, Bridgeport, Conn, а опісля на український цвинтар св. Ів. Хрестителя.

В глибокому смутку:

дружина — СОФІЯ
донька — ДАРІЯ СТАХІВ з мужем МИРОСЛАВОМ і синами: ЮРІЄМ і МИРОНОМ
син — ЮРІЙ з родиною в Україні
сестри: ЕВГЕНІЯ з родиною і ЮЛІЯ в Ню Йорку
та ближча і дальша Родина в Україні

У ВОСЬМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Незабутнього МУЖА і БАТЬКА

бл. п. Івана Тимчишина

буде відправлена
в СУБОТУ, 16 ВЕРЕСНЯ 1972 р., год. 8:30 ранку
в українській католицькій церкві
ЧЕСНОГО ХРЕСТА в ЛОНҐ АЙЛЕНД СИТІ, Н. Й.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

До участи в молитвах просять
дружина — АННА
син — МАРІЯН

ЗАМІСТЬ КВІТІВ
на свіжу могилу

сл. п. Івана Книша

члена Управи СУКіП та власника друкарні „Луна" в Ню Йорку, — Члени СУКіП та Приятелі і Знайомі Покійного зложили свої жертви на Фонд Верховного Архиєпископа Кир Йосифа VII:

ЧЛЕНИ СУКіП:

по 50.00 дол.: Куровицький Е. і О., Куровицький Я. і І.;
по 25.00 дол.: Наступенко Я. і Н., Пирський М. і А.; Поритко Р. і Г., Сливка Г. і О.;
по 20.00 дол.: Богдан М. і Г., Дармохвал В. і О., ф-ма Диба-Сушків, Іваницький Р., Кефор І., Лешко Т. і С., д-р Олесницький Р., Оприск П. з друж., Щербанюк Я. і І.;
по 10.00 дол.: Галаган Б., Ганкевич Яр., Корчинський З. і Е., Росола Я. і К., Савчук С. і С., Секрета С. і А.;
по 5.00 дол.: Бродін А., Гориславський М.

Разом дол. 450.00
Товариство „Броди-Лев" .... дол. 100.00

ПРИЯТЕЛІ І ЗНАЙОМІ:

50.00 дол.: Пастернак З. і Р. з Юрком;
по 20.00 дол.: Дума В. і Н. Кісіль П., Менцінські В. і Д., Никифорук В. і З., Оприско Я. і М., Тихловець М. і З. (Конн.), Турич Ю. з род. (Конн.);
по 10.00 дол.: Бубела Л. і Л., Бундзяк І. і З., Гасицькі О. і Р., Готь М. і С., Данилюк М. і Р., Данилюк Н. і Е., Закревські Л. і А., Заяць В., Здирко І. і М. (Конн.), Івашків Е. і Е., Камінські Д. і Е., Комаринська Д., Костюк А. і В., Кравченюк Д. і С., Крупиши А. і М., Крушельницькі Л. і Л., Кушнір Х. і Ю., Лавришко К., Михайлевич Л. і Н., Мокрівські І. і І., Мороз О. і М., Пятничка Т. з род. (Конн.), Рак А. і І., Раковські З. і І., Роговські Л. і В., Савчук Н. і Б., Саляк О. і П., Соробей М. і Т., Ференцевич Р., Фостяк О. і Б., Хоманчук Н. і М., Чума Е. і С., Шмотолоха Т. і М., Штогрин Н. і Ю., Яремчук Гр., Яцушко Я.;
5.00 дол.: Пурій Р., та 1.00 дол. Ціцяля Т.

Разом: дол. 556.00

Разом всього дол.: 1,106.00

ВСІМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ЩИРЕ СПАСИБІ!

Повищу суму дол. одна тисяча стоцість переслано чеком до Риму.

Союз Українських Купців і Підприємців в Ню Йорку

У Совєтах повели кампанію проти наркоманії і алькоголізму

Москва. — В органі Російської ФССР „Ведомості", де проголошуються нові закони, які стають взором для решти 14-ох „республік" ССР, оприлюднено прийнятий Верховним Совєтом 25 серпня ц. р. декрет про боротьбу проти наркоманії. Той декрет увійшов в життя з днем 1 вересня, але щойно тепер він став загально відомий. Він зобов'язує наркоманів „добровільно" піддатися однорічному лікуванню впродовж одного до двох років у відповідних регабілітаційних закладах, а коли хтось не хоче зробити цього добровільно, то суд має право засудити його на примусове перебування у такому шпиталі, додавши йому за кару ще один рік. Схвалення такого закону коментатори вважають за доказ посилення наркоманії в Совєтському Союзі, коли ще кілька років тому на Заході загально вважали, що Совєти не заторкнені язвою наркотиків. Тому, що у тому законі говориться про жінок у роках 18-55 та мужчин від 18 до 60 років, але й допускається стосувати той закон й до молоді між 16 до 18 років, то логічно треба припускати, що жертвами наркотиків падуть в СССР мужчини й жінки кожного віку. Наркоманія буцім-то найбільш поширена на Кавказі, але трудно це напевне ствердити, бо в СССР не подають такої статистики і не оприлюднюються таких випадків. Водночас ведеться посилену кампанію проти алькоголізму. Західні туристи стверджують, що люди в ССCP, зокрема молодь, так страшенне пиячать, що їм не треба інших наркотиків.

ПЛЯН ПЕРЕБУДОВИ КИЄВА

За плянами Інституту будівництва „Київпроєкт", місто Київ буде з роками дуже перебудоване і воно таким „увійде в своє третє тисячоліття", писала „Радянська Україна з 8 вересня. Будуть знесені малі будинки, також вулиці Ямська, Боженка й багато ін., замість них збудують „мікрорайони", високі житлові будинки на 9 - 16 поверхів, з крамницями й різним обслуговуванням у нижчих поверхах, із садочками для дітей, гаражами для авт тощо. В районі вулиці „Червоноармійської" житлові будинки матимуть 20-25 поверхів. „Автори проєкту уважно ставляться до пам'яток архітектури". На деяких вулицях не буде транспорту, бо він ітиме попід землею. Коли це все буде зроблене, газета не подає.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

НЕДІЛЯ, 24-го ВЕРЕСНЯ 1972 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка 42 Відд. в УНДомі при 237 Hope Ave. (не в неділю 17 вересня). Проситься членство прибути на збори. — В. Марущак, рекор. секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр.-Амер. Клюбі при 292 Гадсон Авеню. Є важні справи до полагодження, тому проситься чл. прибути. — Секретар.

Ukrainian National Association

TO STIMULATE THE ORGANIZATIONAL DRIVE IN U.N.A. BRANCHES AND DISTRICTS AND TO HELP ATTAIN THE 1972 MEMBERSHIP CAMPAIGN GOAL OF 5,700 NEW MEMBERS, THE FOLLOWING

DISTRICT COMMITTEE MEETTINGS

— will be held —

Date	City	Speakers
SEPTEMBER 22 (Firday)	NEW YORK "Dnister" Home 117 Avenue "A" 7:00 P.M.	Mary Dushnyck Jaroslaw Padoch Iwan Wynnyk Wasyl Orichowskyj
SEPTEMBER 23 (Saturday)	ALLENTOWN Ukr. Cath Church Hall 1343 Newport Ave., Northampton, Pa. Secretarial-Training Course at 3:00 P.M. Meeting will start at 6:00 P.M.	Joseph Lesawyer Anna Haras Stephen Hawrysz
	UTICA Church Hall 6 Cottage Pl. 4:00 P.M.	Jaroslaw Padoch Wolodymyr Zaparaniuk Wasyl Orichowskyj
SEPTEMBER 24 (Sunday)	NEWARK (Districts of the State of New Jersey; Newark, Perth Amboy, Jersey City, Passaic) Ukrainian National Home 140 Prospect Ave., Irvington, N.J. 3:00 P.M.	Wolodymyr Sochan Ulana Diachuk Stephen Hawrysz
	COHOES (Troy District) Ukrainian Citizen Club Meadow St., Cohoes 2:00 P.M.	Jaroslaw Padoch Wolodymyr Zaparaniuk Wasyl Orichowskyj
	BALTIMORE Ukr. Cath. Church Hall 1506 Church Street 1:30 P.M.	Joseph Lesawyer Mary Dushnyck
SEPTEMBER 29 (Friday)	CHICAGO UNA Civic Center 845 N. Western Avenue 7:30 P.M.	Ulana Diachuk Taras Shpikula Myron Kuropas Anatoly Doroshenko Eugen Repeta
	PITTSBURGH Hilton Hotel 7:00 P.M.	Joseph Lesawyer Andrew Jula